

[Euràsia: 30 anys d'insubordinació literària als mandarins, 1974-2003](#)

35. Livro das paisaxes vivas

Acabava d'escriure *Vacant* i el segon bloc de *Poemes mínims*. Corria el juny de 1993. i estava a punt d'iniciar unes llargues vacances des de finals de mes (Sant Joan) fins a primers d'agost. Volia traduir -i apropiar-me- algun dels autors gallecs de la meua generació que acabava de rellegir. Vaig dubtar entre Paulino Vázquez Vázquez (*Aquí podían ser os pes de arxila* -Sotelo Blanco, 1992-) i alguns llibres de Miguel-Anxo Fernán-Vello. Finalment, vaig escollir el *Livro das paisaxes vivas* (Sotelo Blanco, 1985) del darrer. Després d'un memorable vagabundeig solitari en cotxe: Burgo de Osma, Liébana, Lugo, Os Ancares, Santiago, Vigo, Serra do Gerès, Villafranca del Bierzo, i Valladolid, on vaig enfilear, al caient d'una tarda, l'autopista de retorn, arribava a casa a quarts de quatre de la matinada d'un dels primers dies de juliol. Havia conegut l'autor, amb qui havíem parlat animadament gairebé tota una jornada, repartida entre Santiago de Compostel·la i Vigo, i tornava impacient per començar la feina. Em vaig tancar més de 3 setmanes a Can Sauquet Nou, durant les quals només sortia de casa, bé per anar a dinar a una masia-restaurant propera, o bé per refer-me una mica amb petites passejades per les vinyes. Passava una dotzena llarga d'hores treballant en aquell *Llibre dels paisatges vius*. Un cop vaig haver-lo enllestit, en un deliri d'immersió lingüística, vaig traduir-me al gallec els *Poemes mínims*. Era la torna. De la tria de les millors versions, les que sentia com a veritables segons originals (33 de 99), sorgí un altre dels meus llibres: *Cima branca*, coronat per un tríptic final trilingüe, de nova factura, d'on pren el títol: "cima branca /azul só - mont blanc /bleu seul - resplendent cim blanc /desolat blau cel". M'hi plau molt la coincidència toponímica del primer vers francès amb el Montblanc, el cim més alt de l'Europa de parla romànica...

Llibres de l' Índex, 2004